

© 2022 Frederick Amrine

All rights reserved.

No part of this publication may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording, or any information storage and retrieval system without permission in writing from the publisher.

Det var kun i slutningen af hans liv, at Steiner kunne kanalisere al sin opmærksomhed mod den anden, store opgave, som hans mission bestod af: at formidle koncepterne *reinkarnation* og *karma* til vesten på en passende måde. Det er helt sikkert ikke nogen tilfældighed, at Steiner først påtog sig denne opgave lang tid efter hans teosofiske fase: Steiners påstande har ikke meget tilfælles med de fleste orientalske læresætninger, og han ville da heller ikke have, at de blev forvekslet. Man kan dog finde en fremragende (og nødvendig) introduktion til emnet i kapitlet 'Sleep and Death' fra bogen 'Esoteric Science.' Det kan godt være, at det nu er en klichépræget metafor, men det er trods alt sandt, at søvnen er den *lille død*: hver aften når vi sover, forlader vi vores kroppe og bliver en del af ånde verdenen, hvorefter vi glemmer alt om denne oplevelse, når vi vågner. På samme måde kommunikerer vi med åndelige væsener imellem inkarnationerne, i løbet af et længere interval i ånde verdenen, hvorefter vi drikker af Lethe - glemsomhedens flod - og genfødes. Både døden og genfødslen er, som Wordsworth påstod, "blot en søvn og en glemsel." Vi er ikke mere nyskabte ved fødslen, end vi er nyskabte, når vi vågner om morgenen.

Reinkarnation er meningsgivende i forhold til bevidsthedens evolution, og omvendt. Men reinkarnationen afbalancerer også uretfærdighederne, der kendetegner fødselns tilfældigheder: klasse, køn, race, muligheder eller mangel på samme, at leve i en freds- eller krigstid, at opleve den vidunderlige komfort, der tilvejebringes af teknologiske fremskridt, og så videre. Ifølge Steiner veksler vi mellem køn, og bevæger os fra kultur til kultur på tværs af mange inkarnationer, og indoptager (eller i det mindste får muligheden for at optage) det bedste, som hver kultur har at tilbyde. Det er dybt forankret i et kosmopolitansk verdenssyn: over tid er vi alle sammen i færd med at blive verdensborgere, om vi ved det eller ej, og er dermed på vej mod at blive hele mennesker. Færdigheder, der er opnået gennem hårdt arbejde (eller

lidelse, eller andre prøvelser) i én inkarnation, metamorfoserer og bliver til nye evner i den næste. Det at nogen bliver genier, er ikke en tilfældighed.

Tilsammen kan reinkarnation og karma give *konkret retfærdighed - og nåde - i denne verden*, snarere end blot at give et uklart løfte om kompensation i det næste liv. Vores anstrengelser vender tilbage som nye færdigheder, men vores mangler og vores ugerninger kommer ligeledes tilbage, og integreres i vores næste inkarnation, hvor vi støder ind i dem som tilsyneladende tilfældige begivenheder. Ved at lade os opleve konsekvenserne af vores handlinger på egen krop, og ved at give os en mulighed for at blive et bedre menneske og kompensere for vores handlinger, er karma en nådehandling - en højere lovmæssighed, der gør at vi kan blive hele, fuldstændige mennesker. Steiner advarede os mod, at karmaloven er umådeligt kompleks, og at den er uendeligt opfindsom. Derfor skiftede Steiner hurtigt [i *Karmic Relationships*] fra at fastsætte nogle grundlæggende principper via en række forelæsninger, til at præsentere en lang række eksempler fra virkelige, historiske personer. Den oldgræske pendant til sanskritordet 'karma' ville være 'drama', og Steiner formanede os til at anse vores biografier som moralske dramaer, der udspiller sig i vores liv, eller til at anskue karma som en skulptør, der former vores levende "ler." Hvis, som Steiner påstod, at "Karma er den største artist," må vores liv nødvendigvis være de største kunstværker. Alt, vi gør, og alt den lidelse, vi oplever, er meningsfyldt.

(uddrag fra Frederick Amrine, *Discovering a Genius: Rudolf Steiner at 150* [(Amazon:) Keryx, 2017])